

Razno.

Vojaške delavske partije za žetev in mlačvo.

C. in kr. vojno ministerstvo je za nadaljnjo pospešitev žetve v Avstriji z odlokom oddelka 10, števil. 2000 res. (A. M. 10.545) od 1916 objavljene določbe za komandiranje vojaških delavskih partij v posameznih ozirih spremenilo: najbistvenejše spremembe so sledeče: 1. Poljedelski delavci (torej nesamostojni kmetje ali mali posestniki kakor tudi njihovi sinovi) avstrijskega državljanstva v bodoče načeloma ne bodo poslani več na dopust ampak bodo razdeljeni v vojaške delavske partije. S tem se naj doseže, da se moštva, ki so na razpolago, kolikor mogoče intenzivno izrabijo in da dobijo vojaške delavske partije za žetev tudi strokovno izvedeno osebje. 2. Da se z jamči neprestana uporaba vojaških delavskih partij kot delavske moči pri mlatilnicah in da se morejo pri tem uporabljati moštva, katerim so ali ta zadevna dela že poverjena ali si pridobijo te potrebne znanosti tekom njihovega komandiranja, so postavljene delavske partije kot delavske partije za mlačvo, ki bodo morda odgovarjale tem pogojem. S tem je pri razpolaganju s temi vojaškimi delavskimi partijami dana možnost take „delavske partije za mlačvo“ komandirati pri enem in istem posestniku najpoprej za spravljane žetve in tudi ob enem za sledečo mlačvo. Tudi mora deželna izkazovalnica dela, ako se porablja ena in ista mlatilnica na različnih zemljiščih, pustiti tej mlatilnici že prideljene partije delavcev zaradi primernosti za del ali za celo dobo mlačve.

Vojni kozarec, času primerno darilo. Komaj je kak predmet v tem času tako pripraven kot darilo in pripravila več veselja kakor oficijelni železni kozarec. Z namembno in imenom darovalca opremljen in darovan ob slavljenju godov in rojstnih dnevo, zarok, porok, krstov, jubilejov, spominskih dni, odlikovanj itd. je vojni kozarec ne samo dragocen ampak tudi praktičen spominski predmet, ki po svoji umetni opremi krasi vsak dom. Vojni kozarec se dobiva po obratni centrali na Dunaju, I. Graben 16, in po glavnem vodstvu v Gradcu, Grad.

Popravek. V zadnji številki smo poročali o Lojzi Kuhar, kateri je mož lase postrigel in omenili tudi neko „ednakovredno natakario iz Brega“. Dotična natakario nam poroča, da ni vedela, kakšna je Lojza, da ni preje nikdar z njo občevala in da tudi naslednje noče imeti nobenega občevanja z njo. Pri celi stvari ni natakario prizadeta, ker je bila le v svojem lastnem stanovanju. Poročamo to resnici na ljubo. Sicer pa smo prebrani, da pošena dekleta res ne morejo občeovati s takimi ženskami, ki se jim mora lase striči, da se spominjajo na svojo zakonsko dolžnost.

Grozna kazen za nezvesto ženo. Iz Budimpešte se poroča: Neki vojak, ki je prišel po enem letu domu na dopust, našel je svoje stanovanje zaklenjeno. Izvedel je, da je njegova žena medtem svoja dva otroke na deželo dala in z nekim ljubčekom prav prijetno živila. Vojak je čakal, da se njegova žena vrne. Ko je pozno ponoči prišla, delala se je jako vesela, da vidi zopet svojega moža. On se je navidezno zadovoljen smehljaj in poljubljaj prav prisrčno svojo ženko, ki je bila na začudenje sosedov nakrat kakor najzvestejša soproga na svetu. Ob polnoči pa je zbudila sosedo nakrat grozno kričanje iz stanovanja zakonskega para. Vdrli so v sobo in našli ženo s težkimi opeklinami na tleh ležati. Zgodilo se je bilo to-le: Osleparjeni mož je nezvesti ženi očital njene grehe in priznala je tudi končno, da mu je zvestoba prelomila. Mož je potem dejal, da bode šele premislil, kaj naj z njo stori; preje pa hoče kaj jesti, ker je lačen. Žena je zakurila v šparherdu in pričela kuhati. Mož pa je dajal vedno več premoga na ogenj, tako, da je šparherd kar žarel od vročine. Potem je strgal svoji ženi obleko raz telesa in jo je posadil nago trikrat na žarečo peč. Ženo so prepeljali v bolnišnico, moža pa so sodniji oddali.

bi moral hoditi še v šolo; ali strahu nima ne od starišev ne od drugih ljudi; tako je pričel pohajkovati in krasti ter si je za tatvine pridobil tudi družbo. Stariši, pazite na otroke, da ne bodo že v taki mladosti po ječah sedeli!

Obsojeni češki poslanci.

K.-B. Dunaj, 2. avgusta. Pred dež. bramb. diviz. sodnijo se je po 14-dnevem trajanju razpravo zoper državne poslance Vnelav Choc, Franc Burival, Johan Vojna in Jožef Netolicki zaradi zločina sokrivde na veleizdaji dokončalo. Obtoženci so bili vsi krivim spoznani in na kazen težke, poostrene ječe obsojeni in sicer Choc na 6 let, Burival na 5 let, Vojna in Netolicki vsak na eno leto.

Tonkineški strelci.

Naši sovražniki so že vse mogoče divjake, črne, rujavce in rumene, v vrste svojih armad potisnili, da bi nas premagali. Zdaj so po-

Tonkinesische Schützen.

množili vrsto teh divjakov še s tonkineškimi strelci, ki napravijo s svojimi čudnimi klobuki prav tuji vtis. Seveda tudi ti divjaki sovražnikom ne bodo pomagali.

Letalec Parschau †.

Nemški letalni lajtnant Otto Parschau, ki je spadal med najspretnейše in najhrabreјše nemške letalce, je dne 22. julija za domovino storil smrt junaka. Mladi mož, katerega sliko

Leutnant Parschau

prinašamo, bil je od nemškega cesarja za njegovo hrabrost že z najvišjim redom pour le merite odlikovan. Rojen je bil 1. 1890, torej še ne 26 let star. Med vojno je 8 sovražnih letal v zračnem boju sestrelil. Čast mu!

od materijalom nadomestil; dobil je 12 let ječe. Nadalje je bil obsojen Henrik Feres kot skrivlec pri zločinu po § 327; obsojen je bil na 15 let težke ječe. Bastir, ki je skušal nekega uradnika storiti uradne moči zapeljati, dobil je 6 mesecev težke ječe. Osem obtožencev je bilo oproščenih. V posesti majorja Jakoba najdenih 400.000 kron iz denarja, s katerim se je pustil od liferantov podkupiti, je zaplenilo v prid vdov in sirot po honkineških oficirjih.

Rusom je pivo prodajal.

Ptuj, 28. julija. V gostilni tukajšnjega Slovenskega krčmarja Slavinec se je ne- namu vojno-vjetemu Rusu pivo prodajalo. Najljubše je prišla oficirska patrulja, ki je to delala in krčmarja oblasti naznanila. Slavinec bil je vsled tega od pristojne oblasti na 50 kron denarne globe obsojen. Slučaj naj bode podučljiv za druge krčmarje. Vsako naj premisli, da se našim vjetim vojakom na hitem gotovo ne godi tako dobro, kakor Rusom pri nas. Oddaja opojnih pijač vojno-vjetim Rusom pa je strogo prepovedana.

Žaljenje stražnika.

Ptuj, 31. julija. Pred tukajšnjo okrajno sodnijo se je imela zagovarjati soproga trdnjanskega stražmojstra Karolina Studeni. Mestni stražnik Hlebajna je namreč na mestnem sejmišču posredoval pri nekem slučaju nesramnega navijanja cen. Obtoženka pa se je za navijalko cen potegnila in je stražnika opsovala z besedo: „frecher Kerl“. Torej je bila vsled tega zaradi žaljenja uradne osebe. Osebo žaljenje ji je stražnik odpustil, ker ga je za odpustčanje prosila. Zaradi žaljenja uradne osebe pa je bila Studeni obsojena na 30 kron denarne globe. Tudi ta razprava naj bode podučena za gotove ljudi, ki psujejo stražnike, kateri morajo svojo zapriseženo dolžnost storiti.

Lojza brez las — obsojena.

Ptuj, 31. julija. V zadnji številki smo poročali o neki ženski Alojziji Kuhar iz Budimpešte, ki je svojega v vojski se boječega moža goljufala spredaj in zadaj in na vse strani. Pred kratkim je prišel njen mož domu in jo je vjel v postelji, kjer se je kratkolasila z nekim korporalom. Anton Kuhar je svoji nezvesti ženi pri tej priložnosti lase postrigel. Vojaška oblast je dotičnega korporala takoj iz Ptuja prestavila. Lojza Kuhar je prišla zaradi preloma zakonske zvestobe pred okrajno sodnijo. Sodnik jo je prav pošteno oštel in dejal, da ni več vredna, kakor da bi se pred njo v unpljuvilo. Ta beseda velja pač za vse ženske, ki se z drugimi moškimi na nesramni način mlačijo, medtem ko se morajo njih možje s svojo krvjo za domovino boriti. Lojza Kuhar, ki je pristojna v faro Sv. Urbana pri Ptuj, je bila obsojena na 6 tednov zapora, poostrenega vsak teden z enim tujim ležiščem in enim postom. Prav ji je, kajti take ženske ne zaslužijo nobenega usmiljenja!

Tatvina.

Maribor, 28. julija. Komi Karl Sinčič v Mariboru je pokradel svojemu gospodarju trgovcu Rudolfu Kokoschinegg nekaj denarja. Obsojen je bil vsled tega na 5 mesecev težke ječe.

Pokvarjena mladina.

Celje, 25. julija. Pred tukajšnjo c. k. okrajno sodnijo so se imeli zagovarjati razni kriminalni, ki so izvršili tatvine v prav velikem obsegu. Doma so vsi iz Sv. Ruperta nad Laškem. Obsojeni so bili tako-le: Maks Roner, 15-letni sin organista na 4 mesece; Anton Grutich, posestnikov sin 16 let star, na 3 mesece; Franc Zajc, 12-letni posestnikov sin na 1 mesec. Voditelj tatovske bande je bil komaj 12-letni France Zajc. Ta smrkolin